

א שנת אלל הרבי

מליזעסק

שנת מזרכים פרשת משפטים זו נועם תורה לפ"ק

חצר הקודש ליזענסק קרית גת * אימייל – 10747962372@gmail.com
קו שיעורי תורה ליזענסק * 0747-962-372 שלוחה 0 להשארת הודעה . שיעור בספה"ק נועם אלימלך שלוחה 6
דרשות פרשת השבוע: בלה"ק. שלוחה 5 באידיש. שלוחה 9 שיעור יומי בעניני הפרשה ומועדים. שלוחה 2

הרבי . רבי של תורה ויראת שמים מלמד אותנו בפרשת משפטים דרך ה' כראוי וכנכון וזהו השליבה העולה בבחינת ומשה אל האלוקים. הרבי לימד אותנו בפרשיות קודמות על עבודת המידות תרגול בעבודת המידות אימון ותרגול בענוה ובשפלות ועוד. בפרשה זו הרבי מלמד אותנו איך אנחנו יכולים לשמר את מה שלמדנו והתאמננו ותירגלנו עד היום, ובזה מבהר לנו היטב את הפירוש הנכון מהו ומיהו הבנוני שמכריע את כל העולם לזכות, מהי הנשמה שהיא בעצם הלבושים, ועוד. ומלמד אותנו הרבי איך יהודי חי ומה פרנסתו יהודי חי חיי תשובה ופרנסתו ללמוד בספרי המוסר ולהתבונן היטב בדברי קדשו של הרבי ולהרבות בתרגול ואימון במעשה התשובה כדלקמן. וכך כותב הרבי בספרו הק' בפרשתינו:

הנה התורה הקדושה מלמדת אותנו את הדרך אשר נלך בה

וכי יריבון אנשים וכו'. ע"ד המוסר נראה לפרש, דהנה השי"ת ב"ה נתן באדם שני יצרים יצ"ט ויצה"ר, ושניהם נקראים אנשים, דהיינו אם ח"ו יתגבר היצה"ר על האדם, אזי נקרא איש כידוע, דמתחילה נקרא הלך ואח"כ אורח ואח"כ איש, ואנחנו צריכין לעבוד השי"ת בשני יצרים, כמ"ש בכל לבבך בשני יצריך כדאיתא בגמרא ביצ"ט וביה"ר, וזהו "כי יריבון אנשים" פירוש היצ"ט והיצה"ר כשיתגברו זה על זה, "והכה איש" היצ"ט שזה בודאי נקרא איש, "את רעהו" היינו היצה"ר, כי אחר שיכבוש אותו לכפות אותו ג"כ אל הקדושה נקרא רעהו של היצ"ט כנ"ל שעובד בשני יצרים, וע"י איזה דבר יוכל לכבוש את יצרו? ואמר הכתוב "באבן" פירוש על ידי התורה כאשר כתבנו לעיל דאותיות התורה נקראים אבנים, דע"י התורה הוא מתיש כח היצה"ר.

וזהו דאמרינן בגמרא "לעולם ילמוד אדם תורה אפילו שלא לשמה כו", דעיקר הלימוד צריך להיות לשמה, פירוש לשם ה' אחרונה היא השכינה ליחדא עם השלש אותיות ראשונות, אך אם רואה אדם שיצרו מתגבר עליו, יכול ללמוד אף שלא לשמה, פירוש שיכול להיות כוונתו כדי לכבוש היצה"ר, וזהו "לעולם יעסוק בתורה אפילו שלא לשמה" כנ"ל לכבוש את יצרו, "שמתוך שלא לשמה" כזה "בא לשמה", יבוא ללמוד לשם ה' אחרונה כנ"ל. וזהו "אם פגע בך מנוול זה משכהו לבית המדרש", פירוש דוקא צריך אתה ללמוד כדי לכבושו.

וזהו "אם אמר יאמר העבד" דהיינו כנ"ל, דהאדם המתחיל להלך בעבודת השי"ת נקרא עבד, ואם אמר יאמר "אהבתי את אדוני" פירוש אני אוהב השי"ת ב"ה, "ואת אשתי" פירוש וגם אני אוהב את עניני עוה"ז, "לא אצא חפשי" פירוש עי"ז אינני אוכל לצאת חפשי, שכל העוסק בתורה נקרא בן חורין, וזה מעכבני שאינני בן חורין, ואמר "והגישו אדוניו" פירוש יעסוק בתורה לשמה כדי להגיש וליחד אדוניו "אל הדלת" היא השכינה הנקראת דלה בגלות המר הזה, ליחד קב"ה ושכינתיה, "ורצע אדוניו" פירוש שיראה להתקשר מאוד לעבודת השי"ת, "ועבדו לעולם".

ונחזור לביאור הכתוב "באבן או באגרופ" פירוש מלשון בעלי אגרופין, דהיינו גם בזה יכול לכבוש את יצרו, שצריך להתחזק ולהתגבר ולהרגיל את עצמו במידות טובות כדי שעי"ז יהיה בעל אגרופ לנצחו. וזהו "בא דוד והעמידן על י"א, בא חבקוק והעמידן על אחת צדיק באמונתו יחיה", פירוש בא דוד המלך ע"ה והעמיד על י"א מידות, הולך תמים ופועל צדק וכו', וחבקוק העמידו על אחת "וצדיק באמונתו (יחיה)", מלשון "ויהי אומן את הדסה", דהיינו הצדיק המרגיל את עצמו להתגדל במידות טובות "יחיה", יש לו חיות קדושה, והיינו "אחת", שהכל הוא אל אחדות.

ואמר הכתוב "ואם יכה" את היצה"ר "באבן" היינו בתורה כנ"ל, "או באגרוף" היינו במידות טובות וכן"ל, "ולא ימות" שעדיין לא המית אותו לגמרי, "ונפל למשכב", פירוש מה שיבוא ח"ו מכשול עבירה לאדם זה נקרא בשם נפילה, והיינו שיכשל חלילה בטומאת קרי ר"ל וזהו נפל למשכב, ואמר "אם יקום", פירוש דהעולמות עליונים נקראים "קומה", ואם יש לו קומה, שהוא במדריגה זאת, "והתהלך בחוץ" פירוש שהוא הולך במדריגה שכל החיצוניות מביא אל הקדושה, "על משענתו" היינו שכבר יש לו משען גמור ע"י התורה ומידות טובות בלי שום סיג ופסולת, "ונקה המכה" פירוש אז הוא נקי המכה, היינו היצר טוב שתמיד היה צריך להכות את עצמו עם היצה"ר, ולא יצטרך עוד לזה וישלים עמו לעבודת השי"ת, והצדיק כזה "רק שבתו יתן" דהצדיק בעוה"ז ושבתו הוא בעולמות עליונים, שכל מחשבותיו ועליותיו בעולמות עליונים, וכאשר רק שבתו יתן בעוה"ז, "ורפא ירפא" דהיינו השפעתו יחלק לעולם. וק"ל.

*****

אם חבול תחבול שלמת רעך וכו'. דהנשמה נקראת "שְׁלֵמָה" דהיינו לבוש, והבורא ב"ה נקרא "רעך" כדאיתא במדרש לא זז מחבבן עד שקראן אמי אחותי רעיתי, ואמר הכתוב אם ח"ו "חבול תחבול" את הנשמה שנתן לך הקב"ה הנקרא "רעך", דהיינו שתחטא ותקלקל ותפגום בנשמתך ותתמשכן חלילה נשמתך בין הקליפות ר"ל, "עד בא השמש תשיבנו לו", פירוש לא תתחיל מיד להחזיק במידת חסידות בהתלהבות אש ובבהירות, רק מתחילה צריך לתקן את אשר עיוות ולכבס כתמיו אשר עשה בהנשמה, והוא דומה למשל למבשל איזה מאכל טוב בכל מיני תבלין רק שלא היה נזהר מלשמור המאכל מלהתערב בו פחמין או אפר, והנה התבשיל הוא טוב למאכל, רק בהגיע הפחמים והאפר בכל פעם לתוך הפה ויגרס בחצץ שיניו, אזי בודאי האדם האוכל המאכל הזה זורק את המאכל מתוך ידו, כן הדבר הזה, האדם שעיוות וקלקל ורוצה לעשות מאכל טוב להבורא ב"ה עם התערובות חמץ, טורפים לו בפניו, אוי לאותה בושא וכלימה, אלא כיצד יעשה? "עד בא השמש", קודם שיבוא לו הבהירות והתלהבות, "תשיבנו לו", פירוש תשיב את הנשמה להבורא ב"ה לתקן ולכבס אותה.

וזהו "שלמה אהיה כעוטיה על עדרי חבריך", דהצדיקים נקראים עדרי, וגם נקראים חברים להבורא ב"ה, וזהו שהשכינה מהללת ומשבחת הצדיקים להבורא ב"ה שהם עשו לה שְׁלֵמָה ומלבוש להתעטף בה ע"י התורה ומצוות שעושים בשלימות, והיינו "שלמה אהיה וכו'", השי"ן בשמאל {שְׁלֵמָה}, "על עדרי חבריך", היינו ע"י הצדיקים שהם חבריך.

וזהו "לא תשחט על חמץ דם זבחי", פירוש דזבח ע"ש דם, דעיקר הזבח הוא הדם, ואמר כשתשחט זבח לי, לא תהיה עם חמץ כנ"ל, "ולא ילין חלב חגי עד בוקר", דדוד המלך ע"ה אמר "זה דרכם כסל למו", פירש"י ז"ל "זה דרכם של רשעים, כסל למו שיש להם חלב על כסליהם ומכסים אותם ואינם יועצות אותם לשוב מרעתם", "ואחריהם בפיהם ירצו סלה", יש לומר הפירוש כך, שתמיד הוא בפיהם שבאחריתם, דהיינו לעת זקנותם, ירצו את אשר קלקלו ועיוותו. וי"ל ג"כ הפירוש כאן כך, "ולא ילין חלב" פירוש החלב שהוא על הכסלים, לא יהיה מלין "את חגי" היינו קדושת, דהיינו האש התלהבות לשוב בתשובה, אל ילין "עד בוקר", היינו עד הזקנה, שלא תאמר עוד יש לי זמן לשוב, אלא תשוב מיד, כי מי יודע מה יולד יום, ישוב היום שמא ימות למחר.

ונחזור לביאור הכתוב הנ"ל, "עד בא השמש", דהיינו קודם שבא לך הבהירות והקדושה "תשיב" את הנשמה "לו" להקב"ה, שתשוב בתשובה מיד. והנה הכתוב מלמד אותנו מה היא עיקר התשובה, ואמר "כי היא כסותו לבדה", פירוש דמצינו באבימלך שאמר לשרה "הנה נתתי אלף כסף לאחייך הנה הוא לך כסות עינים", לכל יאמרו שהתעללתי בך בעבירה ח"ו, והממון שנתתי לך יכסה זאת שלא יאמרו כך, והוא הפירוש כאן "כי הוא כסותו (לבדה)", פירוש העיקר התשובה שע"י זה יכוסו העבירות, [א]. "לבדה", פירוש ילך בבדידות בזויות הבית וישים אל לבו איך חטא לפני מלך מ"ה הקב"ה, ויבכה בדמעות שלישי על עוונותיו בחרטה גמורה, ולקבל על עצמו שלא ישוב עוד לכסלה, וככה יעשה בכל יום תמיד, ובודאי בעוה"ז הוא מכסה העוונות בזה. [ב]. "שמלתו לעורו", פירוש אח"כ יעשה שמלה-שְׁלֵמָה להשכינה, לאור העליון, ע"י התורה והמצוות שעשה, דאותיות אחה"ע מתחלפין. [ג]. "במה ישכב", פירוש ישכב בהשקט על מיטתו, שלא יבוא לו שום הרהור ומחשבה, "במה" לשון נחננו מה. ואם יאמר איך אפשר שיהיה לי תקנה על עוונותי ע"י התשובה הזאת? ואמר "והיה כי יצעק אלי" בבכי וזעקה, "ושמעתי כי חנון אני". וק"ל.

*****

ואמר הכתוב "ונשיא בעמך וכו'", דהנה הנביא הוכיח את ישראל "ועמך כמריבי כהן", יש לומר פירוש, דאיתא בגמרא דחז"ל תקנו לכהנים גט מקושר מחמת שהם קפדנים ובתוך כך יתרצה לה שלא יגרשנה, ולהבין באמת מה שהכהנים קפדנים, הוא מחמת שהכהן יש בו צד קדושה יתירה, ואורייתא הוא דמרתחי ליה, כדאיתא כל רותחא בישא בר מרתחא דרבנן דהוא טב, והוכיח הנביא "ועמך כו", ר"ל הפשוטי בני אדם הנקראים בשם "עם", "כמריבי כהן", פירוש הם רתחנים וקפדנים ככהן, וזהו "ועמך" שהם פשוטי עם, "ככהן", אומרים שאורייתא הוא דמרתחי להם, ואין לך עון גדול כעוונתו שהוא כעובד ע"ז ר"ל, וצריך הרחקה גדולה מאד מאיש נבל כזה. וזהו "ונשיא בעמך", ר"ל כשהנשיא עושה מעשה עם {רתחן וקפדן} ומעורב במידות העם כנ"ל {שכועס ומקלל ואומר אורייתא קא מרתחי בי} ועמך כמריבי כהן, "לא תאור", פירוש הרחק תרחיק ממנו כמשור המועד, ואל תתחבר אליו להאיר בו באורך אור ה'.